

Szőlőlevélen átsüt még a tegnap,
melegíti diófa padunk.
Csorgó must zamatán könnyed nevetést felkap,
a lugas alatt átoson.
Fényben kergetőző mondatok
hangomat keresik virágszirmokon.
Rózsák árnyéka húsít,
simítja szélfúttá lábnyomom.
Szép álmot hoz az ősz,
szelíd boróka tövén
ringatom vágyszülte gyermekünk...
Présben nyögő fájdalom enyhül,
lassan bűnbánatot tartok,
békét ad nekünk.
Csontjaimra dermedt gyanta tudatja,
itthon vagyok.
Csak kínoz a föld szaga.
Hívlak,
s pillangók táncolnak számban.